

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 16 februari 2023 – Companhia União de Crédito Popular SARL mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Companhia União de Crédito Popular SARL

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfråga

Kan det, vid bedömningen av huruvida den provision på 11 procent som långivaren enligt lag (artikel 25 i lagdekret nr 365/99 av den 17 september 1999) har rätt till för försäljning av pantsatt egendom kan omfattas av undantaget i artikel 135.1 b i mervärdesskattedirektivet⁽¹⁾ (vilken motsvarar artikel 9.27 a i Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (mervärdesskattelagen)), anses att försäljning av pantsatt egendom (artikel 19 och följande artiklar i lagdekret nr 365/99 av den 17 september 1999) när låntagaren upphör att betala enligt vad som föreskrivs i lag utgör en underordnad tjänst i förhållande till de tjänster som långivaren tillhandahåller (långgivning med pant som säkerhet)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 17 februari 2023 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-92/23)

(2023/C 189/18)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: U. Małecka, L. Malferrari och A. Tokár)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Kommissionen har yrkat att domstolen ska

1) fastställa att Ungern,

- i) genom att Médiatanács (rådet för media och kommunikation, Ungern) antog resolution 830/2020 av den 8 september om avslag på ansökan om förlängning av Klubrádiós rätt att nyttja radiofrekvenser,
- ii) genom att anta en sådan lagbestämmelse som artikel 48.7 i 2010 års lag CLXXXV, vilken vid upprepade regelöverträdelser automatiskt utesluter en förlängning av nyttjanderätten till radiofrekvenser avseende rundradiotjänster, även när överträdelsen inte är särskilt allvarlig och är av rent formell karaktär, och
- iii) genom att sålunda, på ett oproportionerligt och diskriminerande sätt, hindra Klubrádió från att fortsätta sin verksamhet på området för signalöverföring,

har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5, 7 och 10 i direktiv 2002/20/EG⁽¹⁾, artikel 4.2 i direktiv 2002/77/EG⁽²⁾, artikel 9 i direktiv 2002/21/EG⁽³⁾, de allmänna principerna om proportionalitet, icke-diskriminering och lojalt samarbete samt artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

- iv) genom att inte, inom den sexveckorsfrist som föreskrivs i artikel 5.3 i direktiv 2002/20, anta ett beslut avseende ansökan om förlängning av Klubrádiós rätt att nyttja radiofrekvenser, och
- v) genom att inte, med avseende på den frekvens som tidigare använts av Klubrádió, ha genomfört ett koncessionsförfarande inom en sådan tid att Klubrádió hade kunnat erhålla beslutet innan nyttjanderätten löpt ut, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 8 och 9 i direktiv 2002/21, artikel 5.3 i direktiv 2002/20 och den allmänna principen om god förvaltningssed,
- vi) genom att rådet för media och kommunikation offentliggjorde en anbudsinfordran den 4 november 2020 och antog resolution 180/2021 av den 10 mars, där detta råd
- uppställde oproportionerliga villkor för beviljandet av radiofrekvensspektrumet,
 - inte fastställde villkoren för beviljande av spektrumet *a priori*, och
 - inte utövade något utrymme för skönsmässig bedömning för att bedöma allvaret och betydelsen av de fel som gjorts i ansökningarna och som skulle kunna inverka på möjligheten att ta upp dessa ansökningar till prövning och inte heller beaktade att felen var betydelselösa till sin karaktär,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/20, artikel 45 i direktiv (EU) 2018/1972⁽⁴⁾ och artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- vii) har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 45.1 i direktiv 2018/1972 samt principerna om proportionalitet och icke-diskriminering genom att anta en sådan lagbestämmelse som artikel 65.11 i 2010 års lag CLXXXV, enligt vilken det inte är möjligt att ansöka om en provisorisk nyttjanderätt för det fall leverantören av kommunikationstjänster inte dessförinnan fått sin nyttjanderätt förlängd, samtidigt som lagen erbjuder denna möjlighet för de leverantörer som redan har fått sin nyttjanderätt förlängd en gång, utan att motivera denna skillnad i behandling, med hänsyn till det faktum att de skäl som omöjliggör en förlängning inte omöjliggör att en ny nyttjanderätt beviljas, och
- 2) förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan väcks mot de beslut som fattats av den ungerska tillsynsmyndigheten för media, och de bestämmelser som ligger till grund för dessa beslut, genom vilka Klubrádió, en kommersiell radiostation som är verksam i Ungern, fråntogs möjligheten att sända sina program på det analoga markbundna frekvensbandet FM och att på så sätt nå stora delar av den ungerska befolkningen.

Den 8 september 2020 beslutade rådet för media och kommunikation att inte förnya Klubrádiós rätt att nyttja radiofrekvenser. Rådet inledde därefter ett nytt anbudsförfarande avseende användningen av den frekvens som tidigare använts av Klubrádió. Sökanden deltog i anbudsförfarandet, men rådet konstaterade den 10 mars 2021 att sökandens ansökan var ogiltig. Till följd av de två ovannämnda besluten från rådet för media och kommunikation tvingades Klubrádió att upphöra med sina sändningstjänster på FM-frekvensen.

Dessutom kan Klubrádió enligt gällande ungersk lagstiftning inte heller tillfälligt sända ut sina program på FM-frekvensen.

Kommissionen anser att Ungern har åsidosatt unionsrätten genom att anta nämnda regler och åtgärder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 2002, 108, s. 21).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 2002, 249, s. 21).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 108, 2002, s. 33).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 2018, 321, s. 36).